

ČERVENÝ PLÁŠŤ Z FREYUNGU

Jméno Freyung pochází ze skutečnosti, že vévoda Heinrich Jasomirgott dal Skotskému klášteřu právo azylu, které zůstalo v platnosti až do císaře Karla VI., otce Marie Terezie.

Na konci Freyungu, směrem k Tiefen Graben, stál malý domek se sklepní krčmou. Scházeli se zde především cestující studenti a umělci, aby si popovídali u sklenky vína. Studenti seděli vedle veselých komediantů, vedle nich malíři, kovotepci, architekti a kartograf Augustin Hirschvogel. Obvykle hýřili až do brzkých ranních hodin.

Místnost byla opět plná různorodých hostů z celého světa. Pozdě v noci se k nim přidal podivně vypadající muž. Nebyl to nikdo jiný než tehdy slavný doktor Faust, který si sám říkal doktor kouzel. Byl známý pro své skvělé žerty a triky. Poté, co veselí pijáci poznali nového hosta, prosili ho, aby předvedl jeden ze svých triků.

Jeho kouzelnické triky byly, tak nevysvětlitelné a matoucí, že si všichni přítomní byli jisti, tím že není úplně v pořádku. Jenže právě tohle neopatrné pijáky potěšilo a popudilo. Požádali ho, aby něco vyčaroval. Faust se posadil, poděkoval za přivítání a objednal si víno. Barman nalil pohár až po okraj, ale trochu vzácného vína rozlil. Faust se tak rozzlobil, až mu naběhly žíly na čele, zrudl a křičel: "Jestli na mě ještě vyliješ trochu toho lahodného vína, sežeru ti kůži i vlasy!"

Tento způsob chování ale barmana natolik naštvál, že pohár doktora Fausta znovu přelil a víno se znovu rozlilo po stole. Pak Faust doširoka rozevřel ústa a mladík byl pryč. Faust vzal vědro plné vody, které bylo v hostinci, a vypil je jedním douškem. Řekl, že tak velké sousto si zaslouží pořádně spláchnout!

Přihlížející byli zděšeni a hostinský zoufale lomil rukama. Prosil a prosil o život svého pomocníka. Faust se zasmál a řekl: „Podívej se ven, už sedí na schodech!“ Skutečně, chudák chlapec tam seděl, úplně zmatený, mokřý a třásl se zimou.

Když se chlapec vrátil do krčmy, řekl rozzlobeně doktoru Faustovi: „Už s vámi nechci mít nic společného, jste ve spolku s ďáblem, jinak byste nemohl dělat takové triky!“ „Čert sem, čert tam,“ řekl jeden z hostů, „chtěl bych vědět, jak doopravdy vypadá! Prý je velmi ošklivý.“ Pak se z řad umělců zvedl malíř a nabídl jim, že jim namaluje čerta na zeď. Faust řekl: „Tak to zkus!“ Malíř si vzal kousek uhlí a mocnými tahy nakreslil postavu oděnou do šlechtického oděvu, zahalenou do pláště, který vypadal, jako dračí křídla. Na hlavu nakreslil křivý klobouk s kohoutím perem. Zpod klobouku vykukovala rozšklebená grimasa. V okamžiku se všichni hosté přestali smát a veškerá radost se vytratila.

Jakmile byl děsivý obraz hotový, Faust vstal a řekl: „Teď vidíš čerta na zdi, chci ho pro tebe přivést k životu!“ V krčmě se najednou úplně setmělo a kresba se dala do pohybu. Kabát zčervenal, knoflíky zčernaly. Klobouk hrál všemi barvami. Oči v bledé tváři zářily a příšerná postava skákala mezi hosty s hlasitým řevem. Hosté za hlasitého povyku vyběhli ze sklepa. „Nemalujte čerta na zeď!“ volal za nimi doktor Faust.

Druhý den ráno doktor Faust zmizel z města. Na památku této hrozné události dostal hostinec název „Pod červeným pláštěm“.